

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI i KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI i KONSUMENTÓW
W KATOWICACH

40-024 Katowice, ul. Powstańców 41a
Tel./Fax (0-32) 256-46-96, Tel./Fax (0-32) 255-26-47, Tel./Fax (0-32) 255-44-04
E-mail: katowice@uokik.gov.pl

Katowice, dn.19.11.2003r.

RKT-61-s-106/03/MF

DECYZJA Nr RKT-50/2003

I. Na podstawie art. 23 c ust. 1 w związku z art. 23 a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2002r. Nr 18, poz. 172; ze zm. Dz.U. z 2003r. Nr 6, poz. 68) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie „Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej” Sp. z o.o. ul. Krakowska 10 43-600 Jaworzno, polegające na nieumieszczeniu na biletach na przejazd jednorazowych i dziennych danych potrzebnych do ustalenia zakresu uprawnień podróznego, co jest niezgodne z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (tekst. jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm.) **i nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

II. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 i art. 80 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003r. Nr 86, poz. 804) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. z 2002r. Nr 18, poz. 172; ze zm. Dz.U. z 2003r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się zobowiązać „Przedsiębiorstwo Komunikacji Miejskiej” Sp. z o.o. ul. Krakowska 10 43-600 Jaworzno do poniesienia kosztów niniejszego postępowania w wysokości 25 PLN (słownie złotych: dwadzieścia pięć).

Uzasadnienie

W dniu 19.08.2003r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Organem Antymonopolowym), postanowieniem zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające w sprawie zbadania, czy działania „Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej” Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie (zwane dalej PKM) polegające na nie umieszczaniu na biletach na przejazd informacji o zakresie terytorialnym ich obowiązywania, naruszają zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej ustawą antymonopolową). Celem postępowania było wstępne ustalenie, czy w opisanym przypadku nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedmiotowe postępowanie wyjaśniające zostało wszczęte po wpłynięciu skargi konsumenta, który stwierdził, że brak informacji na biletach emitowanych przez PKM o trasie na której one obowiązują może spowodować negatywne skutki dla pasażera. Zdaniem skarżącego, osoba korzystająca z usług PKM nabywając bilet nie posiada informacji w jakiej strefie jest on ważny. W konsekwencji może to spowodować nałożenie na pasażera obowiązku zapłaty opłaty dodatkowej za przekroczenie ustalonej przez PKM strefy, w sytuacji, gdy przekroczenie to następuje bez winy pasażera, co wynika z braku umieszczenia właściwych informacji na bilecie.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że PKM zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na transporcie pasażerskim miejskim oraz transporcie pasażerskim międzymiastowym drogowym (karty nr 7-10).

PKM posiada *Cennik opłat za przejazd środkami komunikacji miejskiej organizowanej przez PKM Sp. z o.o. w Jaworznie* (karta nr 12) stanowiący załącznik do uchwały Nr XXXIII/605/2001 Rady Miejskiej w Jaworznie z dnia 28 lutego 2001r. w sprawie ustalenia cen za usługi przewozowe środkami miejskiej komunikacji zbiorowej (karta nr 11 verte). Zgodnie z § 2 uchwały PKM upoważnione jest do dokonywania kontroli prawidłowości korzystania z usług przewozowych, a korzystający z usług przewozowych obowiązany jest do okazania biletu oraz dokumentów uprawniających go do ulg i zwolnień z opłat.

Cennik opłat za przejazdy środkami komunikacji miejskiej organizowanej przez PKM Spółka z .o.o. w Jaworznie określa ceny dwóch zasadniczych grup biletów: jednorazowych i okresowych. Wysokość cen biletów jednorazowych zróżnicowana jest w zależności od: przebiegu linii komunikacyjnej (w granicach jednej, dwóch lub trzech i więcej gmin), uprawnienia do przejazdu ulgowego oraz okresu doby w której przewóz jest dokonywany. Ceny biletów okresowych uzależnione są m.in. od: przebiegu linii komunikacyjnej, uprawnienia do przejazdu ulgowego, okresu uprawniającego do przejazdu (tydzień, miesiąc, kwartał), określenia, czy bilet ważny jest na jednej bądź wszystkich liniach komunikacyjnych. W *Cenniku* zawarta została również informacja zgodnie z którą warunkiem przejazdu jest skasowanie biletu o właściwym nominale bezzwłocznie po wejściu do pojazdu. Opłata podwyższona za nieuiszczenie lub zaniżenie opłaty taryfowej wynosi od 40 do 70 PLN, w zależności od terminu uiszczenia należności.

PKM przesłał wzory aktualnie obowiązujących biletów na przejazd. Na biletach jednorazowych zostały umieszczone następujące informacje (karty nr 12 verte – 19):

- określenie emitenta biletów tj. PKM,
- wskazanie wysokości nominału z informacją, że cena obejmuje podatek VAT,
- pouczenie o treści: „Kasować zaraz po wejściu do autobusu i zachować do kontroli. Bilet nieskasowany jest nieważny”,
- określenie, czy bilet jest normalny, czy też ulgowy.

Przesłane przez PKM wzory biletów są w różnych kolorach: żółtym, pomarańczowym i brązowym. Na podstawie opisu każdego z biletów przedstawionego przez PKM należy przyjąć, że każdy z w/w kolorów wyróżnia bilet w zależności od przebiegu linii komunikacyjnej na której on obowiązuje tzn. w zależności od tego, czy linia przebiega na terenie jednej gminy (kolor żółty), dwóch gmin (kolor pomarańczowy) oraz trzech lub więcej gmin (kolor brązowy).

Bilety okresowe oznaczono w następujący sposób (karty nr 21-23):

- określenie emitenta biletów tj. PKM,
- wskazanie zakresu terytorialnego na którym bilet obowiązuje tj. w granicach jednej, dwóch lub trzech oraz więcej gmin,

- podanie dnia, miesiąca oraz roku, które po odpowiednim wypełnieniu określają okres ważności biletu,
- wskazanie symboli, które określają charakter biletu tzn. okres ważności biletu (tydzień, miesiąc, kwartał), określenie, czy bilet jest biletem imiennym, czy też na okaziciela, oraz podanie czy bilet obowiązuje na jednej (trasowany), czy też na wszystkich liniach komunikacyjnych,
- miejsce na wpisanie imienia, nazwiska oraz adresu posiadacza w przypadku biletów imiennych,
- pouczenie o treści „Bilet ważny tylko po wypełnieniu (długopisem lub piórem) i z dowodem tożsamości. Nie dotyczy biletu na okaziciela”.

Analiza treści informacji podanych na biletach okresowych prowadzi do wniosku, że PKM posługuje się 3 zasadniczymi typami biletów okresowych w zależności od tego, czy linia przebiega na terenie 1 gminy (kolor żółty), dwóch gmin (kolor pomarańczowy) oraz trzech lub więcej gmin (kolor brązowy). Następnie odpowiednie rubryki na bilecie (poprzez ich wypełnienie lub skreślenie) umożliwiają dalsze zindywidualizowanie biletu np. nadanie mu charakteru ulgowego lub normalnego, określenie czasu ważności biletu (tydzień, miesiąc, kwartał) itd.

W przypadku biletów dziennych (w *Cenniku* zaliczonych do grupy biletów okresowych) ich wygląd jest identyczny z wyglądem biletów jednorazowych, przy czym wyeksponowano na nich napis „bilet dzienny” (karty nr 19 verte i 20).

W wyniku analizy zebranego w trakcie postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 09.09.2003r. postanowieniem wszczęto z urzędu przeciwko PKM postępowanie w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na nieumieszczeniu na biletach na przejazd jednorazowych i dziennych danych potrzebnych do ustalenia zakresu uprawnień podróźnego, co jest niezgodne z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (tekst. jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 50, poz. 601 z późn. zm. – karta nr 1).

PKM ustosunkowując się do postawionego zarzutu stwierdziło (karty nr 25-28), że bilety przez nie emitowane spełniają wymogi określone w ustawie Prawo przewozowe ponieważ zarówno na biletach jednorazowych, jak i dziennych określono cenę za przejazd. Bilety jednorazowe są drukowane w różnych kolorach, co pozwala ustalić zakres uprawnień korzystającego z nich pasażera. Bilety w kolorze żółtym – upoważniają do przejazdu w granicach jednego miasta, bilety w kolorze pomarańczowym – w granicach dwóch miast, natomiast bilety w kolorze brązowym uprawniają do przejazdu w granicach trzech i więcej miast. PKM stwierdziło, że w momencie wprowadzania biletów przeprowadziło bardzo szeroką kampanię informacyjną. Wzory wszystkich biletów publikowane były w prasie lokalnej, zamieszczane na przystankach autobusowych, we wszystkich autobusach i punktach sprzedaży. Dało to możliwość każdemu z potencjalnych pasażerów do zapoznania się z zakresem obowiązywania poszczególnych rodzajów biletów i uprawnień z tym związanych. Przy wejściu do każdego autobusu znajdują się informacje o obowiązujących rodzajach biletów (karta nr 29). Ponadto każdy kierowca zobowiązany jest do służenia pomocą w zakresie wyjaśniania ewentualnych wątpliwości co do rodzaju i zakresu obowiązywania biletu.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Organ Antymonopolowy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 23 a ust. 1 ustawy antymonopolowej przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 23 a ust. 2 stanowi, że za praktykę

naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed godzącymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem (zakazanych przez przepisy innych ustaw) działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań, które będą uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się zwrotem „w szczególności”. Oznacza to, że wskazany katalog ma charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszyły przepisy innych ustaw. W przepisie art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie ma odwołania do konkretnych ustaw, z tego względu, że byłoby to sprzeczne z zasadami poprawnej legislacji, ale też niepotrzebnie ograniczało Organ Antymonopolowy w jego decyzjach w sprawach niedozwolonych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Normy materialnoprawne istotne z punktu widzenia wydania decyzji znajdują się w innych ustawach, poza ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów. Organ Antymonopolowy wydając decyzję, o jakiej mowa w art. 23 c w/w ustawy, musi zatem zastosować inne ustawy i na podstawie ich przepisów ocenić, czy działanie przedsiębiorcy było bezprawne. Przesłankami zastosowania art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji konsumentów w przedmiotowej sprawie jest wykazanie bezprawności działań przedsiębiorcy polegających na naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów. Wobec powyższego, aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek:

- bezprawne działanie przedsiębiorcy,
- działanie powyższe narusza zbiorowe interesy konsumentów.

Art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe stanowi, że umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Z kolei zgodnie z art. 16 ust. 2 w/w ustawy w bilecie na przejazd określa się wysokość należności za przejazd oraz dane potrzebne do zakresu ustalenia uprawnień podróżnego.

Analiza w/w zapisów ustawy Prawo przewozowe prowadzi do wniosku, że na bilecie na przejazd powinny zostać podane informacje, które umożliwią pasażerowi ustalenie o jakim nominale nabył bilet oraz jaki wynika z niego zakres uprawnień. Zakres uprawnień przyznanych przez przewoźnika pasażerowi może być bardzo szeroki i zależy on od rodzaju i charakteru działalności prowadzonej przez przewoźnika. Podstawowym prawem pasażera jest jednak zawsze wiedza, na jakiej trasie (linii komunikacyjnej) może on podróżować, nabywając bilet o określonej wartości. Trasa przejazdu przez przewoźników może być określana w różny sposób np. poprzez podanie początkowego miejsca rozpoczęcia podróży i miejsca jego zakończenia, wskazanie liczby kilometrów, które pasażer może przejechać posiadając określony bilet, wskazanie obszaru geograficznego na którym bilet jest ważny. Niezależnie od sposobu podania informacji pasażer powinien wiedzieć jaki jest jego zakres uprawnień wynikający z nabycia określonego biletu.

We wcześniejszej części niniejszej decyzji wskazano jaka jest wysokość cen oraz jakie informacje umieszczone zostały przez PKM na biletach jednorazowych. Ceny tych biletów różnicowane są m.in. ze względu na obszar na jakim one obowiązują. Bilety uprawniające do przejazdu na wszystkich liniach kosztują:

- w granicach jednej gminy 2,20 PLN – normalny i 1,10 PLN – ulgowy,
- w granicach dwóch sąsiadujących gmin 2,60 PLN – normalny i 1,30 PLN – ulgowy,
- w granicach trzech i więcej gmin 3,60 PLN – normalny i 1,80 PLN – ulgowy.

Bilety dzienne kosztują 8 PLN – bilet normalny i 4 PLN – bilet ulgowy. Jak wcześniej wskazano bilety te zaliczane są zgodnie z *Cennikiem* do grupy biletów okresowych i uprawniają do przejazdu na liniach w granicach jednego miasta (gminy). *Cennik* PKM nie przewiduje biletów dziennych, które uprawniałyby do przejazdu na terenie dwóch lub trzech i więcej gmin

Z powyższego wynika, że informacja o wysokości ceny została umieszczona na biletach jednorazowych i dziennych, nie wskazano na nich jednak obszaru na którym obowiązują.

Nie można przyjąć za zasadne wyjaśnienie PKM zgodnie z treścią których pasażer nabywając bilet jednorazowy lub dzienny jest w stanie ustalić zakres płynących z nich uprawnień w oparciu o kolor stanowiący ich szatę graficzną. Samo wyróżnienie poszczególnych typów biletów poprzez ich wydruk w różnych kolorach (żółty, pomarańczowy i brązowy) przy braku równoczesnej informacji, że dany kolor odpowiada określonemu uprawnieniu pasażera jest niewystarczające. Innymi słowy pasażer nabywając np. bilet w kolorze żółtym o nominale 2,20 PLN (bilet normalny) nie jest w stanie na podstawie informacji umieszczonych na tym bilecie, jak i też na podstawie jego koloru ustalić, że kasując bilet o tym nominale jest uprawniony do przejazdu na danej linii komunikacyjnej w granicach jednego miasta (gminy). Również przesłana przez PKM informacja umieszczona przy wejściu do każdego autobusu (karta nr 29) o wzorach biletów stosowanych przez tego przedsiębiorcę nie umożliwia pasażerowi dowiedzenie się, o jakim nominale powinien skasować bilet obierając określoną trasę przejazdu.

W tym miejscu należy również wskazać, że bilety okresowe stosowane przez PKM (za wyjątkiem biletów dziennych), wskazują zakres terytorialny na którym dany bilet obowiązuje tj. w granicach jednej, dwóch lub trzech oraz więcej gmin.

W/w bilety okresowe podobnie jak bilety jednorazowe drukowane są w różnych kolorach (żółty, pomarańczowy, brązowy), jednakże oprócz wyróżnienia kolorem każdy z nich zawiera informacje umożliwiające pasażerowi dokonującemu zakupu ustalenie na jakich liniach komunikacyjnych może podróżować nabywając określony bilet.

Z powyższego wynika więc, że działania PKM są niezgodne z art. 16 ust. 2 ustawy Prawo przewozowe zgodnie z którym w bilecie na przejazd określa się dane potrzebne do zakresu ustalenia uprawnień podróznego, przez co należy również rozumieć informacje o zakresie terytorialnym jego obowiązywania.

W myśl art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej dla stwierdzenia, że przedsiębiorca stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów niezbędne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek: działanie przedsiębiorcy musi być bezprawne i zarazem naruszać zbiorowe interesy konsumentów. Jak wykazano powyżej PKM naruszyło art. 16 ust. 2 ustawy Prawo przewozowe poprzez emisję biletów jednorazowych i dziennych nie zawierających wszystkich koniecznych informacji określonych w tym przepisie. Zauważyć również należy, iż PKM działa na rynku jako profesjonalista, a każdy przedsiębiorca w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, zgodnie z art. 355 § 2 K.c., zobowiązany jest do zachowania należytej staranności. Prowadzenie przez PKM działalności w sposób sprzeczny z ustawą Prawo przewozowe jest zatem równoznaczne z naruszeniem przepisów prawa materialnego, stąd też działanie tego przedsiębiorcy należy uznać za bezprawne. Spełniona więc została pierwsza przesłanka konieczna do uznania zachowania PKM za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

Drugą przesłanką, której wykazanie jest niezbędne dla stwierdzenia, iż przedsiębiorca stosuje praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest ustalenie, iż jego bezprawne działanie narusza zbiorowe interesy konsumentów.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, co wynika z treści art. 1 ust. 2 tej ustawy. Zbiorowy interes konsumentów znaczy dotyczący ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą antymonopolową dotknięty

jest szerszy krąg uczestników rynku, jak i wtedy, gdy działania te wywołują inne niekorzystne zjawiska. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Działaniami antykonsumenckimi są jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerokiego kręgu uczestników rynku. Zdaniem Organu Antymonopolowego zakwestionowane w przedmiotowej decyzji działanie przedsiębiorcy - polegające na nieumieszczeniu na biletach na przejazd jednorazowych i dziennych danych potrzebnych do ustalenia zakresu uprawnień podróznego - godzi w interes konsumentów, ponieważ nabywając bilety na przejazd nie otrzymują oni w momencie zakupu wszystkich informacji niezbędnych dla prawidłowego korzystania z zakupionych biletów. W *Cenniku* PKM zawarta została informacja zgodnie z którą warunkiem przejazdu jest skasowanie biletu o właściwym nominale bezzwłocznie po wejściu do pojazdu. Natomiast opłata podwyższona za zaniżenie opłaty taryfowej wynosi od 40 do 70 PLN, w zależności od daty uiszczenia należności. Stąd też należy przyjąć, że może nastąpić sytuacja w której pasażer posiadający skasowany bilet (jednorazowy oraz okresowy dzienny) będzie w sposób przez siebie niezawiniony zobowiązany do uiszczenia dodatkowej opłaty w wysokości od 40 do 70 PLN za posiadanie biletu o zaniżonym nominale, ponieważ z informacji umieszczonych na bilecie na przejazd nie wynika, na jakiej trasie przejazdu jest on ważny. Informacja o wysokości ceny została umieszczona na biletach jednorazowych i dziennych, nie wskazano na nich jednak, obszaru na którym obowiązują. Sytuacja ta może prowadzić do tego, że osoba posiadająca (nabywająca) bilet na przejazd, kupi go o nominale nie odpowiadającym zakresowi uprawnień z niego płynącym. Ponadto osoba posiadająca bilet o określonym nominale na podstawie treści na nim uwzględnionych nie jest w stanie dowiedzieć się na jakim obszarze może się nim posługiwać. Dotyczy to przede wszystkim konsumentów którzy sporadycznie korzystają z usług PKM, w szczególności osoby nie zamieszkałe w Jaworznie i jego okolicach.

Do stwierdzenia stosowania przedmiotowej praktyki niezbędne jest wykazanie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów, dotyczy tzw. zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Są to zarówno konsumenci, którzy nabyli bilety, jak i każdy potencjalny pasażer zamierzający korzystać z usług PKM.

W związku z powyższym należy stwierdzić, iż w niniejszej sprawie został naruszony zbiorowy interes konsumentów i tym samym zasadne było podjęcie działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów dla odpowiedniej ochrony konsumentów. Spełniona została zatem druga przesłanka konieczna do uznania zachowania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W przedmiotowej sprawie zaistniały łącznie obie przesłanki konieczne do uznania zachowania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów - bezprawne działanie przedsiębiorcy i naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

W związku z powyższym należało orzec jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z art. 75 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Organ Antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Postępowanie w sprawie stosowania przez PKM praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Organ Antymonopolowy w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla Organu Antymonopolowego są wydatki w wysokości 25 PLN związane z korespondencją pomiędzy Organem Antymonopolowym a przedsiębiorcą. W związku z powyższym Organ

Antymonopolowy postanowił obciążyć PKM kosztami postępowania w wysokości 25 PLN (słownie złotych: dwadzieścia pięć).

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Alicja Kral